

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

2006-2007

Συμμετέχουν

Μαθητές:

Δρυμαλιτου Αιλια
Καμαρη Μαντω
Καρβουνακη Ευη
Κουρτη Ανναμπελλα
Λασηθιωτακη Φωτεινη
Μπαλλολι Ντηζιαννα
Μπουλαι Αλινα
Μπουρλακης Αλεξανρος
Σταυρακης Αλεξανδρος
Τερζακης Μιχαλης
Τζατζαρακης Ανδρεας
Πασπαρακη Εμμανουελα
Τριανταφυλλου Ποπη
Φουντουλη Κωνσταντινα
Κοντογιαννη Ραφαελλα
Φιλιππακη Ελευθερια
Βαλβη Ειρηνη
Μιχελακης Ορεστης
Φραγκιαδακης Ζαχαριας
Χατζηβασειλης Γεωργιος
Ψαρακη Εφη

Καθηγητές:

Παβλιτσενκο Ελενα
Σαριδακης Μανωλης

Υπεύθυνη του προγράμματος:

Παβλιτσενκο Ελενα

Στόχοι του προγράμματος είναι κοινωνικοί, γνωστικοί, εκπαιδευτικοί και ψυχαγωγικοί.

Βασικός σκοπός του προγράμματος είναι να μάθουν τα παιδιά να εκτιμάνε τα προϊόντα της τέχνης, το αντικείμενο της και το ρόλο του καλλιτέχνη,

Επιλογή του θέματος έγινε από ανάγκη υγείας συνείδησης καταναλωτή και διαμόρφωσης αντιλήψεις της τέχνης ως αναζήτηση αρμονίας μεταξύ φυσικού περιβάλλοντος και ανθρώπινου πολιτισμού.

Τι είναι Τέχνη ; Τι είναι κατανάλωση ; Τι ρόλο παίζουν στη ζωή μας;

Ποια είναι η ευθύνη των ανθρώπων για την κατάσταση του περιβάλλοντος τους (πλανήτη μας);

Αυτά τα σημαντικά για την επιβίωση των ανθρώπων θέματα, προβληματίσαν και προβληματίζουν όλους συνειδητούς ανθρώπους. Πολλοί καλλιτέχνες αντέδρασαν και αντιδράνε με τα έργα τους όπως το κίνημα ARTE POVERA (1967) και CHEAP ART (1980).

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

(από την ευλογία στην κατάρρα)

Καταναλώνω < αρχ. Καταναλίσκω: ξοδεύω, εξαντλώ, άμεση ή βαθμιαία καταστροφή της χρησιμότητας ενός αγαθού με τη χρήση του.

Κατανάλωση: Ξόδεψα, δαπάνη, χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών για την ικανοποίηση ανθρώπινων αναγκών.

Καταναλωτής: Ο αγοραστής προϊόντων ή υπηρεσιών.

Καταναλωτική κοινωνία: Η τείνουσα προς την κατανάλωση μεγάλων ποσοτήτων αγαθών πέρα από τις αντικειμενικές υπάρχουσες ανάγκες.

Καταναλώθηκα: Ξοδεύτηκα σε αγορές άχρηστων προϊόντων, που νόμιζα ότι μου ήταν απαραίτητα.

Βαρσακέλης Βασίλης
Φιλίππου Στέλιος
Χολογγούνης Γιάννης

Καταναλωτική κοινωνία: Η ικανότητα κάθε προσώπου να καταναλώνει. Αυτή καθορίζεται όχι από τις ανάγκες του γενικά, αλλά από την αγοραστική του ικανότητα. Όταν αυτή βρίσκεται χαμηλά την ανεβάζουν (στους άφρονες) με δανεισμό(επέκταση πιστώσεων για καταναλωτικούς σκοπούς). Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μη παραγωγικών εισοδημάτων, τη δημιουργία εισοδημάτων από κερδοσκοπικές ή πληθωριστικές πηγές. Στο τέλος αυτής της πορείας βρίσκεται η αύξηση της ανισότητας των εισοδημάτων, καθώς η πηγή της διαφοροποίησης (ανισότητας) των εισοδημάτων προέρχεται από την άνιση κατανομή του κεφαλαίου και του πλούτου. Ακόμη μακρύτερο αποτέλεσμα έχουμε την αύξηση της ανεργίας, μεταβολές στη διάρθρωση του εθνικού εισοδήματος, έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών, εγκληματικότητα, έκλυση των ηθών, άγχος, πτώση της ποιότητας ζωής, μείωση του προσδόκιμου μέσου όρου ζωής.

Κατανάλωση προσωπικότητας: Η πορεία που ακολουθείται για την αντιστροφή αξιών είναι: ελευθερία-> εργασία-> εισόδημα->χρήμα-> αγορά για ικανοποίηση αναγκών-> διαφήμιση κ.τ.λ.-> παρέμβαση στις ανάγκες-> ομαδική ψυχολογία-> πρόσθετη κατανάλωση-> μη λογική συμπεριφορά-> υποταγή σε κελεύσματα τρίτων-> υπερκατανάλωση-> ανικανοποίητο-> οικονομική εξάντληση-> υπερεργασία-> στέρηση ελευθερίας.

ΤΖΟΝΑΘΟΝ ΠΟΡΡΙΤ
Η κατανάλωση απειλεί τη Γη

Ηθική» ή μη, η κατανάλωση είναι καταστροφική για τον πλανήτη και επιπλέον απειλεί να διαλύσει τον ιστό της κοινωνίας μας, λέει ο Τζόναθον Πόρριτ.

Ο Πόρριτ είναι ο πρόεδρος της βρετανικής κυβερνητικής Επιτροπής για την Αειφόρο Ανάπτυξη. Οικολόγος με μακρά ιστορία στο οικολογικό κίνημα, έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο καταναλωτισμός συμβάλλει θεμελιωδώς στην απειλή που αντιμετωπίζει ο πλανήτης, καθώς εξαφανίζει τους φυσικούς πόρους και παράγει τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα που έχουν ως αποτέλεσμα την αλλαγή του κλίματος. «Πολλές μεγάλες ιδέες πάλευαν επί αιώνες για να κυριαρχήσουν στον πλανήτη», λέει σε συνέντευξή του στον «Ομπζέρβερ». «Φασισμός, κομμουνισμός, δημοκρατία, θρησκεία... Όμως μία μόνο τα κατάφερε. Στερεί την κοινή λογική από τους ανθρώπους, δημιουργεί ανισότητες και απειλεί να διαλύσει τον ίδιο τον ιστό της κοινωνίας μας. Ισχυρότερη ακόμη και από τις θρησκείες, έχει αγγίξει κάθε γωνιά της υδρογείου. Είναι ο καταναλωτισμός». Έχουμε πειστεί πως, όσο περισσότερο καταναλώνουμε, τόσο καλύτερη είναι η ζωή μας, προσθέτει ο Πόρριτ επισημαίνοντας ότι η έξοδος για ψώνια, το λεγόμενο «σόπινγκ», έχει εξισωθεί με διασκέδαση, ικανοποίηση, ακόμη και με προσδιορισμό «ταυτότητας» (είμαι ό,τι αγοράζω...). Όμως σκοτώνει τον πλανήτη. Και η στροφή στο λεγόμενο «ηθικό σόπινγκ» δεν είναι αρκετή. Πρέπει να καταναλώνουμε λιγότερο.

Ο Πόρριτ είναι απόφοιτος του αριστοκρατικού Ήτον και γιος του χειρουργού του βασιλιά Γεωργίου ΣΤ (έχει ωστόσο επιλέξει να μην χρησιμοποιεί τον τίτλο του βαρονέτου που έχει κληρονομήσει ούτε την προσφώνηση σερ). Ίδρυσε στη Βρετανία την οργάνωση «Φόρουμ για το Μέλλον» και στις αρχές της δεκαετίας του 1980 είχε ηγηθεί του βρετανικού Κόμματος των Πρασίνων. Εξηγεί πως, αν οι έξι δισεκατομμύρια κάτοικοι της Γης κατανάλωναν όσο καταναλώνουν οι Βρετανοί, θα χρειαζόμαστε δύο καινούργιους πλανήτες όπως η Γη για να μας προμηθεύουν όλη την ενέργεια, το χώμα, το νερό και τις πρώτες ύλες που θα χρειαζόνταν. «Τα επίπεδα της κατανάλωσής μας ήδη υπονομεύουν συστήματα που στηρίζουν τη ζωή - έτσι, αν επεκταθούν και σε άλλους ανθρώπους, ο πλανήτης θα σκάσει», τονίζει. Και απορρίπτει τις παραινήσεις για «ηθική κατανάλωση», όπως αυτές του Μπόνο. «Εμποδίζουν τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχει υπερβολικά πολλή μη απαραίτητη κατανάλωση, προκλητική κατανάλωση, ανεύθυνη κατανάλωση και ότι πρέπει να συνηθίσουμε να την καταστέλλουμε στην προσωπική μας ζωή», υπογραμμίζει. «Δεν γίνομαι μίξερ, απλώς δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να αγοράζουμε πράγματα που δεν χρειαζόμαστε. Ξέρω πολύ καλά πως, αν είχαμε ποτέ ένα "χρυσό αιώνα", για τους περισσότερους ανθρώπους αυτός ήταν τα τελευταία 50 χρόνια. Δεν λέω να γυρίσουμε πίσω, λέω να χρησιμοποιήσουμε την τεχνολογία πολύ πιο έξυπνα και αποτελεσματικά ώστε να συνεχίσουμε να προσφέρουμε στον εαυτό μας μια πολύ υψηλή ποιότητα ζωής με μικρότερο περιβαλλοντικό κόστος».

νέο παγκόσμιο ρεκόρ ...

Mark Rothko, Untitled (Seagram Mural), 1958

Ο πίνακας του [Mark Rothko](#) με τίτλο "Τιμή στον Ματίς", πουλήθηκε σε προχθεσινή δημοπρασία του οίκου **Christie's** στη Νέα Υόρκη, αντί του ποσού των **19,05** εκατ ευρώ.

Πρόκειται για την υψηλότερη τιμή με την οποία έχει πωληθεί έργο μεταπολεμικού καλλιτέχνη στα χρονικά της διεθνούς πλειοδοσίας

Τέχνη

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας με βάση την πνευματική κατανόηση, επεξεργασία και ανάπλαση, κοινών εμπειριών της καθημερινής ζωής σε σχέση με το κοινωνικό, πολιτισμικό, ιστορικό και γεωγραφικό πλαίσιο στο οποίο διέπονται, ονομάζεται **τέχνη**.

Η τέχνη βασίζεται στην *εμπειρία* και στο *ταλέντο*. Αποτελεί έναν ευρύτερης ερμηνείας όρο που χρησιμοποιείται για να περιγράψουμε την διαδικασία, της οποίας προϊόν είναι κάτι το μή φυσικό, το οποίο ακολουθεί τους κανόνες του δημιουργού. Κατά συνέπεια όροι με κοινή ρίζα όπως *τεχνικό*, *τεχνίτης*, *καλλιτέχνης* αποδίδονται σε ανθρώπινες δημιουργίες και δραστηριότητες αυθαίρετες με τη ροπή του φυσικού κόσμου. Στον Δυτικό κόσμο η τέχνη περιγράφεται ως *art*, από το Λατινικό *ars* που εν μέρει σημαίνει "διακανονίζω, διευθετώ".

Καλές τέχνες: Αρχιτεκτονική, Γλυπτική, Ζωγραφική, Ποίηση, Μουσική, Χορός, Κινηματογράφος (έβδομη τέχνη). Επίσης, Θέατρο, Όπερα, Λογοτεχνία, Χαρακτική. Τέχνες θεωρούνται η Μαγειρική, η Διακοσμητική, η Φωτογραφία, Αγγειοπλαστική, Υφαντουργία, Επιπλοποιία, κτλ.

ARTE POVERA

Ο όρος "**Arte Povera**" εισήχθη από τον Ιταλό κριτικό τέχνης και τον έφορο αρχαιοτήτων, **Germano Celant** το 1967.

Σειρά εκθέσεων από διάφορους νέους καλλιτέχνες στο Τορίνο, Μιλάνο, στη Γένοβα και στη Ρώμη με πρωτοποριακά έργα τους έδωσε μια συλλογική ταυτότητα του κινήματος.

Λειτουργούσαν με τους ριζικά νέους τρόπους, έσπαζαν με το παρελθόν και εισήγαν έναν προκλητικό διάλογο με τις διάφορες εικαστικές τάσεις στην Ευρώπη και την Αμερική.

Μηδέν στο άπειρο: Το Arte Povera το 1962-1972 εξετάζει την εργασία δεκαεσσάρων καλλιτεχνών: Θ*Γηοβαννη **Anselmo**, **Alighiero Boetti**, αποβάθρα **Paolo Calzolari**,

Luciano Fabro, **Piero Gilardi**, **Jannis Kounellis**, **Mario Merz**, **Μαρίζα Merz**, **Giulio Paolini**, **Pino Pascali**, **Giuseppe Penone**, **Michelangelo Pistoletto**, **Emilio Prini** και **Gilberto Zorio**.

Δεδομένου ότι το Ιταλικό θαύμα των μεταπολεμικών ετών κατέρρευσε σε ένα χάος της οικονομικής και πολιτικής αστάθειας, Arte Povera εξερράγη από μέσα από ένα δίκτυο της αστικής πολιτιστικής δραστηριότητας.

Σε αντιδιαστολή με την επικύρωση ενός διακριτικού ύφους, Arte Povera περιέγραψε μια διαδικασία του απέραντου πειραματισμού. Αμέσως μετά τις iconoclastic καλλιτεχνικές καινοτομίες των Ιταλικών προδρόμων **Lucio Fontana** και **Piero Manzoni**, οι καλλιτέχνες ήταν σε θέση να αρχίσουν από ένα μηδέν σημείο, που λειτουργεί έξω από τους επίσημους περιορισμούς.

Το **Arte Povera** επομένως δείχνει όχι μια τέχνη, αλλά μια χωρίς περιορισμούς,

μια εργαστηριακή κατάσταση στην οποία μια θεωρητική βάση απορρίφθηκε υπέρ μιας πλήρους ειλικρίνειας προς τα υλικά και τις διαδικασίες.

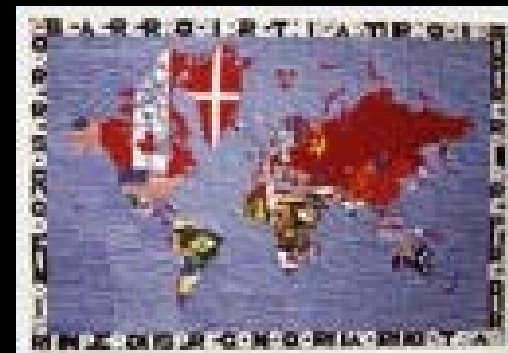

Οι καλλιτέχνες που συνδέθηκαν με *Arte Povera* εργάστηκαν με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Ασχολήθηκαν με ζωγραφική, φωτογραφία, εγκαταστάσεις, δημιουργώντας τις εργασίες της απέραντης φυσικής παρουσίας καθώς επίσης και των μικρής κλίμακας, εφήμερων δρωμενων.

Χρησιμοποίησαν τα υλικά και παλιά παραδοσιακά και σύγχρονα, προκαλούμενοι από τον άνθρωπο και "ακατέργαστο", ανακαλύπτοντας στοιχειώδεις δυνάμεις που μας περιβάλλουν.

Ερεύνησαν το πλαίσιο - τέχνη-παραγωγής, το εκθεσιακό χώρο, και του κόσμου πέρα από την έκθεση, που απεικονίζεται στη σχέση της τέχνης και της ζωής. Ουσιαστικά, τοποθέτησαν το θεατή στο κέντρο μιας συζήτησης για την εμπειρία και την σημασία της εμπειρίας.

Οι σύγχρονοι καλλιτέχνες συνεχίζουν να αναπτύσσουν δραστηριότητες στο έδαφος που καθарίστηκε από *Arte Povera*.

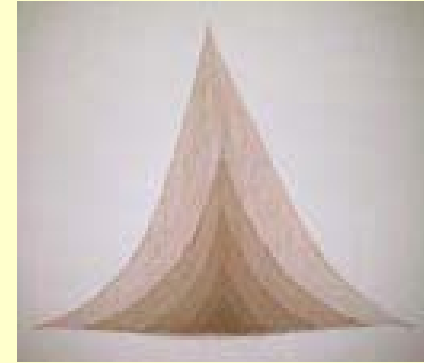

Το δικαίωμα στην κατανάλωση

Μέσα σε αυτό το θλιβερό σκηνικό όπου από τη μια μεριά κυριαρχεί ένας άκρατος καταναλωτισμός, ο οποίος μάλιστα θεωρείται δείκτης ευημερούσας κοινωνίας και από την άλλη η πλήρης ένδεια και η δυστυχία, επιβάλλεται να πάρουμε θέση και υπερασπιστούμε σθεναρά τα δικαιώματα των φτωχών του πλανήτη σε βασικά καταναλωτικά αγαθά.

Αυτό που μεταξύ άλλων χαρακτηρίζει και πιστοποιεί το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών, μεταξύ βορρά και νότου, είναι η πρόσβαση στην κατανάλωση προϊόντων και αγαθών.

Είναι γνωστό ότι για το μεγαλύτερο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού η κατανάλωση αγαθών είναι είτε εξαιρετικά περιορισμένη είτε αδύνατη.

Είναι χαρακτηριστικά τα νούμερα της ντροπής:

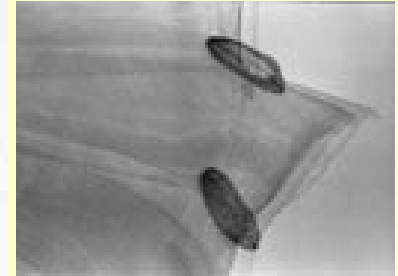
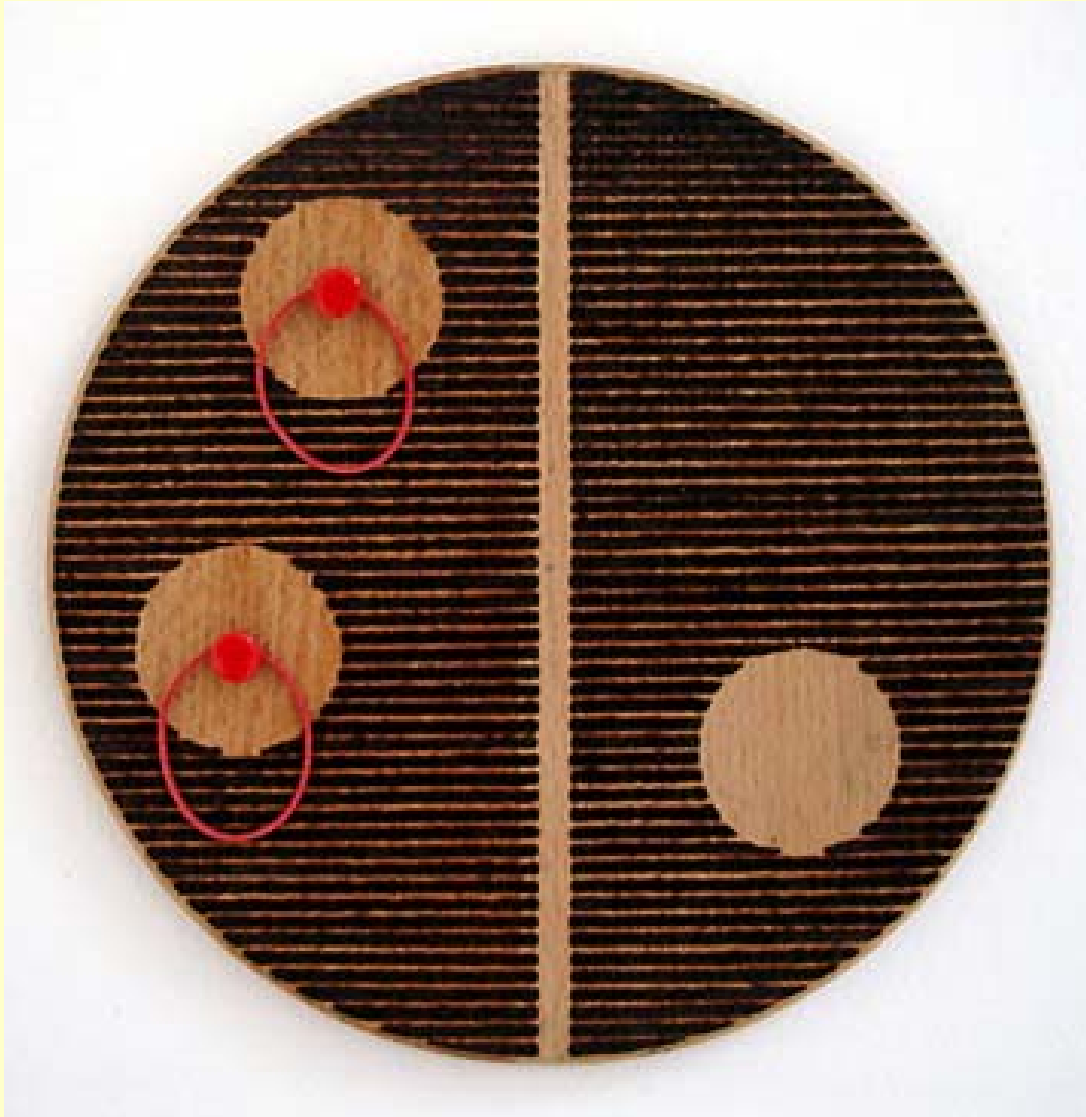
- **1.3 δις. άνθρωποι πρέπει να ζήσουν με λιγότερο από ένα ευρώ την ημέρα.**
- **160 εκατ. παιδιά υποσιτίζονται**
- **680 εκατ. άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας**
- **1.1 δις. άνθρωποι δεν έχουν τη δυνατότητα να πιουν καθημερινά καθαρό και ασφαλές νερό.**

Είναι χαρακτηριστικά τα παραπάνω μιας άνισης κατανομής που υπάρχει μεταξύ του ανεπτυγμένου βορρά και αναπτυσσόμενου νότου τα οποία στην πράξη αποδεικνύουν την αδυναμία εκατομμυρίων συναθρώπων μας να εξασκήσουν το βασικό τους δικαίωμα, δηλαδή να έχουν πρόσβαση στα βασικά καταναλωτικά αγαθά, όπως το νερό και η τροφή.

Χρειάζεται να αναπτυχθεί ένα κίνημα έμπρακτης αμφισβήτησης της παραδοσιακής αναπτυξιακής ηθικής, και της κουλτούρας του νεοκαπιταλιστικού επεκτατικού ανταγωνισμού υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης, υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπέρ όλων αυτών των λαών που αγωνίζονται για την επιβίωση και την αξιοπρέπεια τους.

Από την One earth

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ του 2^{ου} κεφαλαίου από το βιβλίο

THE FINAL EMPIRE

THE COLLAPSE OF CIVILIZATION AND THE SEED OF THE FUTURE

του

William H. Kotke

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ: Το κείμενο δεν επιλέχθηκε για να κινδυνολογήσει αλλά για να καταδείξει τη καταστρεπτική φύση του μοντέλου ζωής που ζούμε και την αναγκαιότητα επαναπροσδιορισμού της ζωής μας σε βιώσιμη βάση.

Εάν ο πλανήτης και το ανθρώπινο είδος πρόκειται να επιζήσουν εμείς πρέπει να δημιουργήσουμε τον παράδεισο. Πρέπει να αποκαταστήσουμε τη ζωή της Γης. Ο μόνος τρόπος που ο πλανήτης μπορεί να αυτοθεραπευτεί είναι να αποκατασταθούν τα εδάφη της Γης μαζί με τα οικοσυστήματα που θα διατηρήσουν αυτά τα εδάφη. **Για να γίνει αυτό, ο ανθρώπινος πολιτισμός πρέπει να μετασχηματιστεί από έναν πολιτισμό της αυτοκτονίας και της άμεσης ικανοποίησης ανώριμων παρορμήσεων για υλικά αγαθά σε έναν πολιτισμό που θα εστιάζει στη ζωή και τη φρόνηση, ένα πολιτισμό του παραδείσου.** Πρέπει να κατέβουμε κάτω από το κατώφλι της συνείδησης του πολιτισμού και να εξετάσουμε την πραγματική βάση της ζωής της Γης - το έδαφος.

Ο πλανήτης μας έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όρια του και δεν μπορεί πλέον να υποστηρίξει το καταναλωτικό τρόπο ζωής ενός δυτικού ανθρώπου που καταναλώνει όσο **20** έως **50** άνθρωποι των φτωχών χωρών. Εκτός του ότι δεν είναι δίκαιο, δεν είναι πλέον και εφικτό, και όσο αυτό παρατείνεται, γίνεται με ανυπολόγιστες και μη αναστρέψιμες συνέπειες για το μέλλον μας.

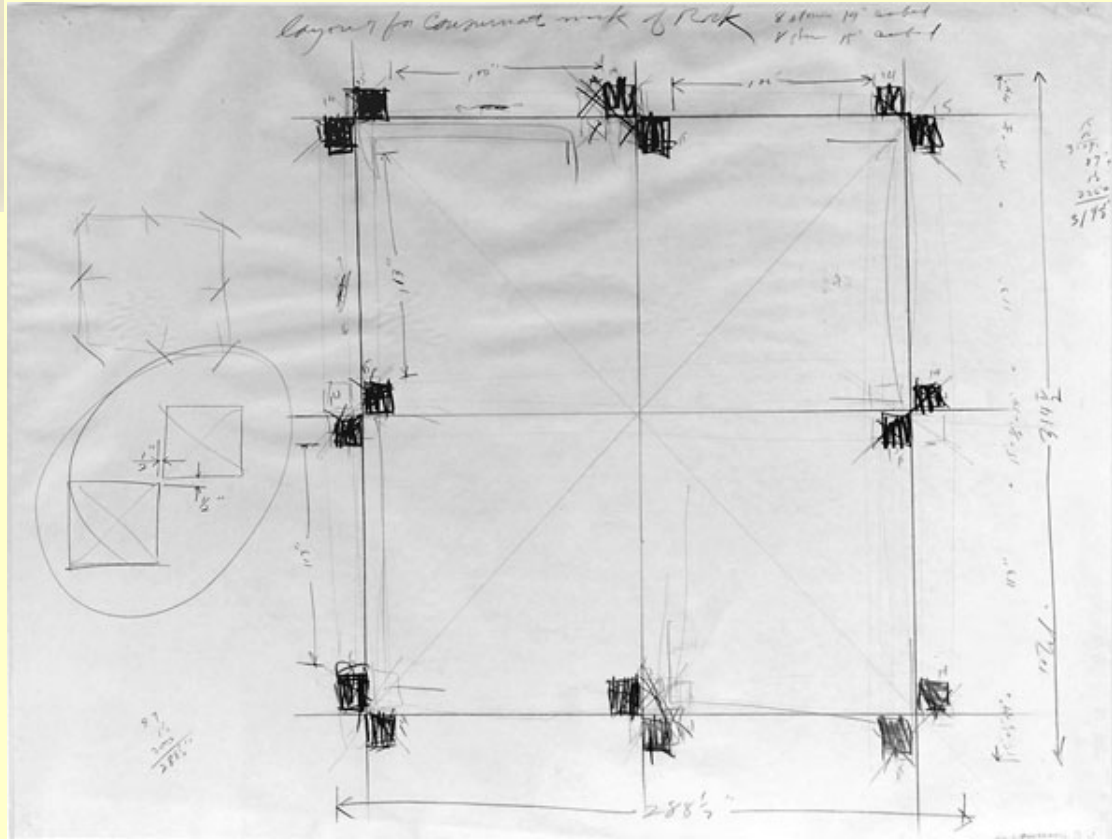
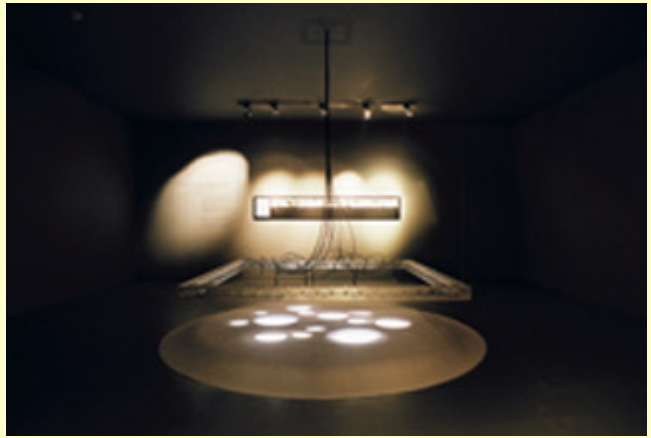
Σ'αυτή λοιπόν την εποχή που ο ανεξέλεγκτος καταναλωτισμός προκαλεί ανεξέλεκτη επιδείνωση και καταστροφή στο πλανήτη η ελληνική τηλεόραση πρέπει να τεθεί προ των ευθυνών της απέναντι στο θεατή.

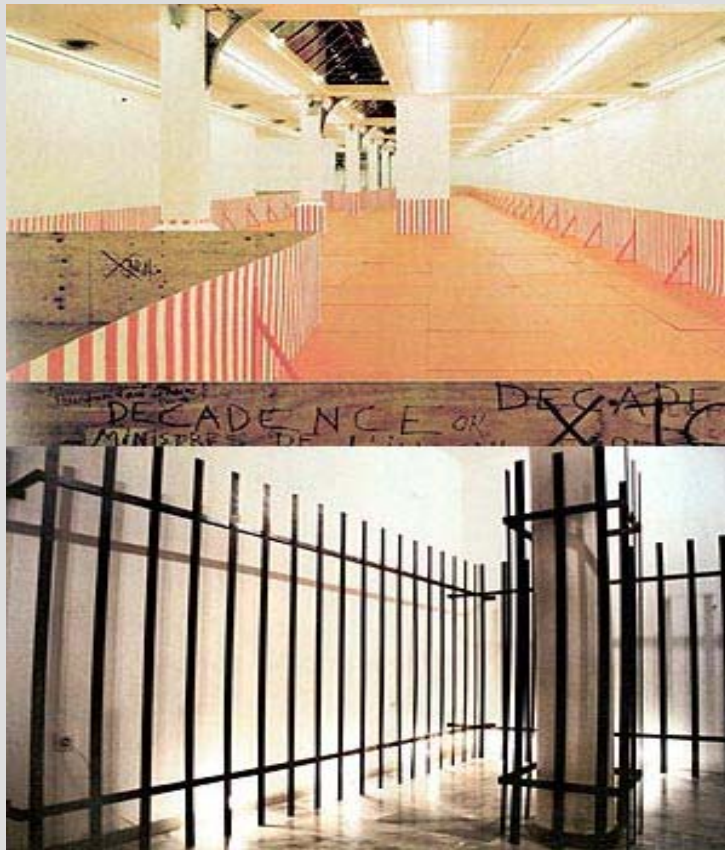

Η τέχνη και τα όριά της "Art is not business!..."

«...Η τέχνη είναι σαν το γλυκό ψωμί. Η τέχνη είναι σαν τα καταπράσινα δένδρα. Δεν ανήκει στις τράπεζες, δεν ανήκει σε επιτήδειους επενδυτές, δε μπορεί να είναι μόνο προνόμιο των μουσείων και των πλουσίων. Η τέχνη είναι τροφή. Δε μπορείς να τη φας αλλά σε τρέφει...»

ΠΩΣ ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΤΟ CHEAP ART;

Το κίνημα Cheap Art ξεκίνησε το 1982 στην Αμερική από το Bread and Puppet Theater, σαν απάντηση στην όλο και μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της τέχνης . Κάτω από αυτές τις συνθήκες η τέχνη (ξανα)αποκτούσε πολιτικό χαρακτήρα... Οι δημιουργοί του μανιφέστου Why Cheap Art τονίζουν: «...Η Cheap Art ελπίζει να ξαναφέρει στην επιφάνια την εκτίμηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας κάνοντάς την προσιτή σ' ένα πλατύτερο κοινό και να εμπνεύσει τον καθένα να ανακαλύψει τη χαρά του να κάνει τέχνη, χωρίς αυτή να υπόκειται στην ακαδημαϊκή έγκριση ούτε να πρέπει υποχρεωτικά να γίνει αποδεκτή από τους επιμελητές εκθέσεων...» Η ανάγκη βέβαια για τέχνη προσιτή στον καθένα υπήρχε σε όλο τον κόσμο πολύ πριν από αυτή τη χρονολογία αι υπάρχει φυσικά και στη σημερινή εποχή.

Cheap-Art: Προσιτά, πειραματικά, πρωτοποριακά έργα τέχνης

Η Cheap Art είναι μια εικαστική κίνηση που ιδρύθηκε το 1995 και παρουσιάζει νέες καλλιτεχνικές τάσεις και προτάσεις που απαντούν στις σύγχρονες αναζητήσεις του πνευματικού κόσμου και προσφέρουν μια πρωτότυπη δημιουργική ματιά, μέσα από "φτηνή αλλά πολύτιμη τέχνη". Περισσότεροι από εβδομήντα καλλιτέχνες συνεργάζονται αποτελεσματικά και κατασκευάζουν αυτόνομα έργα από διάφορα απρόσμενα υλικά, ερευνούν νέα μέσα και θέματα, σε ένα περιβάλλον που υποστηρίζει τη γέννηση ανατρεπτικών ιδεών και τολμηρών πειραματισμών.

Διάλογος, διανθισμένος με υβριστικά σχόλια, για τη μοντέρνα τέχνη στη Βρετανία

ΑΠΕ

Εγκατάσταση του Χριστ, που είχε καταλήξει στα σκουπίδια από λάθος ενός καθαριστή (φωτ. αρχείου)
Έντονος δημόσιος διάλογος, που φτάνει στα όρια της διαμάχης, σχετικά με την μοντέρνα τέχνη έχει ξεκινήσει τελευταία στη Βρετανία. Αφορμή στάθηκαν τα αρνητικά σχόλια του προέδρου του Ινστιτούτου Μοντέρνων Τεχνών του Λονδίνου, Ιβάν Μάσοου, για την **concept art**.

Ο 34χρονος Ιβάν Μάσοου είχε χαρακτηρίσει σε άρθρο του την **concept art** «πομπώδη, μαλθακή και άτεχνη», ενώ είχε μιλήσει με περιφρονητικό τρόπο για γνωστούς και καταξιωμένους Βρετανούς καλλιτέχνες. Συγκεκριμένα, είχε πει για την Τρέισι Έμιν, η οποία έγινε διάσημη με την εγκατάσταση ενός λερωμένου, άστρωτου κρεβατιού, ότι «δεν ξέρει που πάνε τα τέσσερα».

Οι δηλώσεις του Ιβάν Μάσοου προκάλεσαν την έκρηξη της καλλιτέχνιδος, η οποία αφού ζήτησε την παραίτησή του, δήλωσε: «Για κάποια που δεν ξέρει που πάνε τα τέσσερα τα έχω πάει πολύ καλά, ευχαριστώ».

Ο Μάσοου, πολυεκατομμυριούχος που ήταν παλιότερα υποψήφιος των Συντηρητικών για το Δήμο του Λονδίνου, δεν μάζησε τα λόγια του: «Η **concept art** είναι η παραγωγή μαλθακών, μεσοαστικών, υπερφίαλων εγωισμών -που καλύπτονται πίσω από προσποιητές προφορές- και προσπαθούν να ποδηγετήσουν τους πραγματικούς ανθρώπους». Στο πλευρό του τάχθηκε ομάδα Βρετανών καλλιτεχνών, οι οποίοι διαμαρτύρονται για την κυριαρχία της **concept art** στη Βρετανία τα τελευταία χρόνια. Ο ηγέτης τους, Τσαρλς Τόμπσον, δήλωσε στο **BBC**: «Πιστεύω ότι (ο Μάσοου) είναι πολύ γενναίος». Ωστόσο, προέβλεψε: «Θα απομονωθεί. Τα βάζει με ένα πολύ ισχυρό κατεστημένο.»

Πάντως, εκπρόσωπος του Ινστιτούτου διευκρίνισε ότι οι δηλώσεις Μάσοου δεν πρόκειται να αλλάξουν τα κριτήρια και τις επιλογές της γκαλερί. Το Ινστιτούτο αυτοπροσδιορίζεται ως δημόσιος χώρος, όπου παρουσιάζονται νέες και πειραματικές μορφές τέχνης.

art ? culture? don't be stupid ...

Αθήνα, Ελλάδα 10/11/2005

17:54 (ΑΠΕ)

Έρευνα για την "πολιτιστική συμπεριφορά των Ελλήνων".

Ζούμε σε μια πολιτεία "ανοργάνωτη" σε θέματα πολιτισμού, που δεν επενδύει σε αυτόν γιατί δεν αποδίδει άμεσα, ενώ τα όποια οράματα που διαμορφώνουν τις σχέσεις Πολιτείας και πολιτισμού, εκφράζονται μόνο στα πολιτικά προγράμματα.

Αυτό προκύπτει από την πανελλαδική έρευνα "Πολιτιστική Συμπεριφορά των Ελλήνων" της Metron Analysis που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του περιοδικού Highlights, από τον Ιούνιο έως τον Οκτώβριο του 2005, με τη χορηγία του ιδρύματος Σταύρου Νιάρχου και παρουσιάστηκε επίσημα σήμερα, στο Βυζαντινό Μουσείο.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, ενώ **οι Έλληνες** στην πλειοψηφία τους δηλώνουν ότι ο πολιτισμός είναι "τα πάντα" και "οι τέχνες το βασικό όχημα της πολιτιστικής έκφρασης", **έχουν ελλιπή γνώση των σύγχρονων Ελλήνων και ξένων δημιουργών, αλλά και και τάσεων, αντιδρούν σε όποιο καλλιτεχνικό έργο θεωρούν ότι προσβάλλει τις παραδοσιακές τους αξίες, δεν συμμετέχουν σε πολιτιστικές δραστηριότητες, δεν επισκέπτονται γκαλερί, χώρους τέχνης, βιβλιοθήκες και προτιμούν το Dvd και το Video στο σπίτι, τις εξόδους σε ταβέρνες και εστιατόρια, ως γνήσιοι γλεντζέδες.**

Όπως προκύπτει από την έρευνα, η σχέση των Ελλήνων με τον πολιτισμό, αποτελεί συνάρτηση του μορφωτικού επιπέδου και της κοινωνικής τους τάξης, όμως οι Έλληνες οι οποίοι στη συντριπτική πλειονότητά τους **δεν δαπανούν για την ψυχαγωγία και τον πολιτισμό ανά οικογένεια παραπάνω από το 5% του συνολικού της προϋπολογισμού, δείχνουν σαφή προτίμηση στη μουσική, ανεξαρτήτως κοινωνικής διαστρωμάτωσης, πολύ λιγότερο στη λογοτεχνία και σχεδόν καθόλου στις εικαστικές τέχνες, ενώ πηγή ενημέρωσής τους για θέματα πολιτισμού αποτελεί η τηλεοπτική διαφήμιση και οι σχετικές ενημερωτικές εκπομπές της τηλεόρασης, ένα μέσο το οποίο παρακολουθούν καθημερινά εννιά στους δέκα Έλληνες, ποσοστό από τα υψηλότερα στην Ευρώπη.**

